

OSA-Sporet

Medlemsblad for Oslo Sporveiers Arbeiderforening

Nr 2 - juli 2017

OSA-Sporet

2320 medlemmer
(1578 aktive)

OSA-SPORET

Informasjonsorgan for Oslo Sporveiers Arbeiderforening.

ANSVARLIG UTGIVER

Rune Aasen
Leder, OSA

REDAKTØR

Frode J. Rustbakken
frode.rustbakken@sporveien.no
Tlf: 906 50 079

LAYOUT

Bente Hals Lauvstad
Kenneth Bereksten

REDAKSJONENS ADRESSE

Oslo Sporveiers Arbeiderforening
Økernveien 9, 0653 Oslo
frode.rustbakken@sporveien.no

EKSPEDISJONSTID

Mandag-fredag 08.00-15.00

Usignerte artikler står for redaksjonens regning.

Vil du ha OSA-Sporet tilsendt på e-post? send en mail til:
frode.rustbakken@sporveien.no

Redaksjonen avsluttet:
6. juli 2017

Trykkeri:

www.involve.no

Forsidebilde: Trikk i Tallinn
Foto: Bente Hals Lauvstad

OSLO SPORVEIERS ARBEIDERFORENING

Avdeling 029 av Fagforbundet • www.osa-sporveien.no

Leder:

Rune Aasen, tlf: 970 32 495 • sven.rune.aasen@sporveien.no

Nestleder 1:

Ola Floberg, tlf: 414 69 255 • ola.floberg@sporveien.no

Nestleder 2:

Per Arne Nicolaysen, tlf: 979 72 077 • per.arne.nicolaysen@sporveien.no

Kasserer:

Tom Østli, tlf 901 46 937 • tom.ostli@sporveien.no

Fane2-ansvarlig:

Ole Jonny Sivertsen • olejonny.sivertsen@sporveien.no

Organisasjonssekretær:

Øystein Wiik • osa@sporveien.no

KLUBBKONTORER

Sporvognsklubben

Tore Andreas Elton, tlf: 920 80 981 • tore.andreas.elton@sporveien.no

Baneklubben

Kjell Leirflaten, tlf: 974 93 848 • kjell.leirflaten@sporveien.no

Personalklubben

Per Arne Nicolaysen, tlf: 979 72 077 • per.arne.nicolaysen@sporveien.no

Bussarbeiderklubben

Marit Sauge, tlf: 458 10 034 • osaalnabru@unibuss.no

Verkstedklubben

Harald Jeppesen, tlf: 906 06 534 • harald.jeppesen@sporveien.no

Helgedagsbetjeningen

Stian Haldsrud, tlf: 995 74 987 • stian.haldsrud@sporveien.no

UTVALGET FOR TILLITSVALGTE

Leder

Per Arne Nicolaysen, tlf: 979 72 077 • per.arne.nicolaysen@sporveien.no

HOVEDVERNEOMBUD

HVO - Konsern og Sporvogn

Geirr Delphin Cranner, tlf: 905 62 991 • hvo-trikken@sporveien.no

HVO - Verkstedene

Morten Waglen, tlf: 951 79 955 • morten.waglen@sporveien.no

HVO - T-bane

Mounir Sabeur Pedersen, tlf: 400 59 876 • mounir.sabeur.pedersen@sporveien.no

REDAKSJONEN

Frode J. Rustbakken, tlf: 906 50 079 • frode.rustbakken@sporveien.no

Tore Andreas Elton, tlf: 920 80 981 • tore.andreas.elton@sporveien.no

Bente Hals Lauvstad, tlf: 918 78 461 • bentehals.lauvstad@sporveien.no

Hanne-Kristine Fraas, tlf: 984 05 732 • hanne.kristine.fraas@sporveien.no

Linda Nøkleby Amundsen, tlf: 400 51 967 • linda.nokleby.amundsen@sporveien.no

Kenneth Bereksten, tlf: 980 87 737 • kenneth.bareksten@sporveien.no

Redaktørens hjørne

Ruter lager et slikt arrangement for å feire 100 år med Ekebergbanen. Den har vært et utrolig viktig transportmiddel for alle som bor langs linjen, og vi skal være stolte av den betydningen vår arbeidsplass har hatt og fremdeles har for denne byens innbyggere.

Flertallet på Stortinget går dessverre inn for full utbygging av E18 Vestkorridoren, og byrådet går på et sviende nederlag i saken. Vi ser igjen og igjen at de store veiprosjektene blir vedtatt og igangsatt, men de store kollektivprosjektene dras ut i tid. Det nye signal- og sikringsanlegget på T-banen har de til og med ikke klart å finne midler til, men Statsråden forventer at Oslo Bystyre betaler det selv. Det er ikke nytt at bilpartiet Frp går inn for dette, men at de får flertall på Stortinget for en slik prioritering er svært synd.

Trikkeprogrammet går inn i en ny fase hvor de prekvalifiserte leverandørene har levert inn sine anbud, og arbeidsgruppene er godt i gang med å gå gjennom tusenvis av dokumenter. Alt er strengt hemmelig, men det ser ut som om prosessen er veldig bra. Det er viktig at representanter fra alle faggrupper er involvert i trikkekjøpet, slik at vi får den beste trikken vi kan få. Fremdriftsplanen så langt er at Sporveien skal sitte igjen med to leverandører i løpet av høsten, og deretter gå i forhandlinger med selskapene. Vi skal selvfølgelig kun sitte igjen med en leverandør, og alle er spente på hvem det blir, men det får vi nok ikke vite før vårparten 2018.

Redaksjonen vil ønske alle våre lesere en riktig god sommer. Vi er tilbake med et valgkampsnummer i begynnelsen av september.

INNHold

Ledern:	
Arbeidsmiljø og ydmykhet	4
Noen tanker omkring Oslo SV	6
Om høyrepopulisme og fagorganisasjoner	8
Perfeksjon og andre mål i livet	11
Tillitsvalgtseminar med valgkamp	12
Fremkommelighet, med eller uten reisende?	14
Klubbsidene	16
Budbringeren Et intervju med Erik Gudmundstuen	18
Hva skjer når Høyre og FrP skal styre?	20
Det er ikke skatteutt som øker sysselsettingen, men endret politikk	21
Et spørsmål om distanse	22
Kommentar	23
Høyre og RÆVA mi	24
Sommerkonferansen 2017	26
Lindas filosofiske gullkorn	28
5 på brakka	30

Arbeidsmiljø og ydmykhet

Rune Aasen

▪ Leder OSA

Arbeidsmiljøet i Sporveien

Oslo Sporveiers Arbeiderforening nærmer seg nå 1600 aktive medlemmer. OSA har tillitsvalgte i bedriftsforsamling - Sporveisstyret - og i Arbeidsmiljøutvalget sitter vernetjenesten og tillitsvalgte fra klubbene. Dette medfører at OSA har et stort ansvar til å bidra til et godt arbeidsmiljø i Sporveien. Vi er alle kollegaer som gjør en kjempejobb for at kollektivtrafikken fungerer i Oslo. Vi er alle en del av Sporveien, det er viktig å huske!

Sporveien har vedtatt at vi skal bli ledende på HMS. Da må alle bidra! Det er gjennom diskusjoner og

engasjement i HMS-grupper og ute på plassene forbedringene gjøres. Gode innspill på intranett og Facebook bidrar også.

Sosiale medier er bra hvis folk bruker hue når de ytrer seg, ikke alle gjør det! Ansatte blir trakassert, mobbet og rasistiske utsagn blir lagt ut. Nå sist på trikken hvor passasjerer blir kalt søppel og lukter vondt. Andre grupper som bare gjør jobben sin blir trakassert, sånn kan vi ikke ha det!

Vi mener det er feig framferd å kaste dritt til andre på sosiale medier. OSA aksepterer ikke at ansatte blir utsatt for rasisme, trakassering eller mobbing hverken på sosiale medier eller daglig prat på kantina. Den ytringsfrie takhøyden skal være høy, men det er lov å bruke pæra! Minner om Arnulf Øverlands kloke ord: «Du må ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv»

Stortingsvalget 2017

Valget nærmer seg med stormskritt. Nå har Erna og Co ødelagt nok. Under denne regjeringa har de rike blitt rikere og folk som har minst fått mindre å rutte med. I Oslo ser vi at det går rett vei. Vi vil ha en regjering som stopper privatisering og er villig til å stoppe velferd profitører som har hånda lagt ned i offentlig kommune-kasser.

OSA har startet valgkampen og skal bidra til at det blir regjeringsskifte i september. Sett av 2 september. Da er det valgkamp arrangement på Kjeholmen.

OSA benytter anledningen til å ønske alle en riktig god sommer!

Vår og sommer på feriehjemmene!

Herøya;
vår egen øy i idylliske Steinsfjorden

Sagakollen;
hyttegrenda på solsiden ved Oslofjorden

Kjeholmen;
vakkert beliggende mellom Snarøya og Ostøya

Medlemsfordeler

Medlemmer av OSA og Fagforbundet får alltid 50% rabatt* på døgn- og ukeleie samt lokaler for arrangementer!

*Gjelder ikke rabatterte priser og langtidsleie

Lokaler
for firmafest
og seminar

Langtidsleie
på Sagakollen
og Herøya

Bookingkode
1502
døgnleie

Feriehjemmene

feriehjem@sporveien.com
www.osaferie.no

Noen tanker omkring Oslo SV

- Et intervju med Kari Elisabeth Kaski

Storingsvalget nærmer seg med stormskritt, så jeg måtte ta en prat med Oslo SV sin 1. kandidat Kari Elisabeth Kaski. Hun er en ung fremadstormende politiker med overflod av engasjement som hun gjerne vil dele med oss.

Frode J. Rustbakken

▪ Redaktør OSA-Sporet

Først og fremst må jeg gratulere deg med nominasjonen. Hvordan har det vært for deg å få denne tilliten fra fylkeslaget?

- Det har vært veldig bra, men det er også med en hel del ærefrykt at jeg påtar meg vervet. Det er et stort ansvar, men jeg synes også det er veldig gøy å få lov til å gjøre det. Det blir gøy å kaste seg ut i valgkampen, men aller mest gleder jeg meg til å sitte på Stortinget de neste fire årene og jobbe for Norge og for Oslo.

Du har vært partisekretær i SV siden 2015. Har din hverdag blitt annerledes siden nominasjonsvalget?

- Ja, det har blitt en veldig annerledes hverdag. Etter nominasjonsmøtet satt jeg fremdeles som partisekretær frem til landsmøtet i mars, og jobbet mye med planlegging og avvikling av landsmøtet. Etter landsmøtet gikk jeg av som partisekretær, og har vært

stortingskandidat siden det. Jeg har fått lov til å bli bedre kjent med Oslo. Jeg har bodd i byen de siste ti årene, men det er en stor by, og det er mange ting som skjer som man ikke møter til daglig.

Du har en bakgrunn fra Natur og Ungdom samt Zero, og er naturligvis opptatt av miljøpolitikk. Hva er dine kjernesaker innenfor miljø?

- Det er et godt spørsmål, men jeg tror i denne runden at det viktigste er å lande en politikk som gjør at det faktisk kuttes utslipp i Norge. Noe av det viktigste for SV de neste fire årene er å dra klimapolitikken ned til de tingene som gir reelle utslippskutt. Det har vært mange vidløftige visjoner, og det snakkes mye om det som skal skje i 2030, men jeg tror det viktigste er hva som skal skje de neste årene. Jeg vil stå for en klimapolitikk som er nært folk, og som gjør hverdagen bedre for folk. Kollektivtransporten er naturligvis midt i kjernen av dette. Vi må forme en by som gjør at folk kan leve bedre liv med mindre forurensning og mindre støy. Det som diskuteres mye nå er at vi må redusere biltrafikken i Oslo til

fordel for mer kollektivtrafikk. Jeg tror ikke at hver enkelt av oss kommer til å eie sin egen bil i fremtiden, så det blir feil å planlegge utbygging med tanke på at alle skal eie egen bil.

Din søster er generalsekretær i AUF. Blir det mye heftige diskusjoner når dere treffes, eller blir det nok av det på jobb?

- Jeg og Ragnhild er nok enig om veldig mye, og det er nok ulike strategivalg som ligger bak at vi er i to forskjellige partier. Jeg blir litt frustrert over det da jeg mener at hun bør være i SV med tanke på hennes politiske meninger. Hun er veldig opptatt av klimapolitikk, og hun mener at de stemmene bør også være innad i Arbeiderpartiet, noe jeg respekterer fullt ut. Vi unngår dog de hardeste politiske debattene når vi treffes.

Hvilke løsninger mener du Storting og Regjering må legge til rette for å øke antall kollektivreiser i Norge?

- Det er to ting som må gjøres, og det første er egentlig alle partier enig om, nemlig å satse mer på kollektivtrafikk. Den må være tilgjengelig og den må ikke koste for mye, og folk må ha lyst til å bruke kollektivtransporten. Jeg tar linje 5 fra Veitvet hver dag, og den er veldig full. Det er en grense for hvor full den kan være før passasjerene finner andre måter å reise på, og da trenger vi hyppigere avganger. Det

som skiller oss fra de fleste andre partier er at vi også ønsker andre tiltak, og det må gjøres mindre attraktivt å kjøre bil. Det er mange som kjører bil av gammel vane, og derfor må vi gjøre det litt vanskeligere og litt dyrere å kjøre bil. De pengene vi får inn der må settes inn til mer kollektivtrafikk. Nasjonal transportplan er til behandling i Stortinget nå, og vi ser at de store pengene på kort sikt går til veiinvesteringer men de store kollektivprosjektene skyves ut i tid. Nytt signalanlegg på T-banen er det heller ikke satt av midler til. Jeg er oppriktig talt bekymret for at vi bruker for mye midler på veiutbygging og for lite på kollektivtransporten.

Det er flere som har uttalt at du kan bli SV sin neste partileder etter Audun Lysbakken. Har du noen tanker rundt det?

- For det første tror jeg at det tar veldig lang tid før det er aktuelt, og jeg håper at Audun blir sittende lenge som partileder. Jeg synes han gjør en veldig god jobb, og jeg mener at han er den riktige personen for å løfte oss videre både i valgkampen, men også inn i et nytt samarbeid. Jeg synes at det er veldig hyggelig at navnet mitt nevnes i slike sammenhenger, men det er nok altfor tidlig å tenke i slike baner.

Hvordan stiller du deg til å omgjøre svekkelsene i Arbeidsmiljøloven som dagens regjering gjennomførte, og eventuelt styrke arbeidstakernes rettigheter enda mer?

- Vi har vært veldig tydelige på at vi skal omgjøre alle svekkelsene i Arbeidsmiljøloven som dagens regjering har gjennomført. Deretter må vi styrke AML enda mer, spesielt nå vi ser hvilke direktiver som kommer gjennom EØS-avtalen, men også de endringene vi ser i dagens arbeidsmarked. Jeg tror at vi kommer til å se et veldig annerledes arbeids-

marked i årene fremover, spesielt med tanke på de mange kommersielle aktørene som har sluppet til på så mange felt i Norge. Det er en utvikling som jeg tror vil ta litt tid å snu, og derfor må vi styrke AML på flere felt. Vi må klare å øke organisasjonsgraden, samt få på plass et bedre rammeverk innad i arbeidslivet.

Selv om Norge er et land med relativt små forskjeller, så ser vi at forskjellene øker gradvis. Hvordan skal vi forhindre at dette skjer?

- Det er et kjempeviktig spørsmål, og det er den saken vi virkelig løfter frem nå i valgkampen. Vi trenger en ny regjering som sørger for at vi ikke følger den globale trenden med de stadig økende forskjellene. Dagens regjering forsterker dette ved å gi skattelette til de aller rikeste, og bygger ned fellesskapet. Vi bør skattlegge de rikeste hardere, og omfordele mer gjennom skatteseddelen. Vi vil øke barnetrygden, og satse enda mer på fellesarenaer som eksempelvis skole. Vi vil også legge til rette for et mer rettferdig boligmarked.

Hvordan er ditt forhold til fagforeninger og dine tanker rundt trepartssamarbeidet?

- Jeg mener at fagforeningene og fagbevegelsen som helhet har spilt en viktig rolle og kommer til å spille en viktig rolle i vårt samfunn. Vi var inne på økende forskjeller i stad, og en sterk fagbevegelse er helt klart med på å redusere forskjellene. Når fagbevegelsens innflytelse i USA var kraftig redusert, så vi at forskjellene økte raskt. Jeg mener at det er et politisk ansvar å sørge for at vi har en

Trikkefører Linda N. Amundsen med Kari Elisabeth Kaski som passasjer.

Foto: Privat

sterk fagbevegelse, og vi må jobbe sammen med fagbevegelsen for å sikre dette. Vi må styrke trepartssamarbeidet, og vi ser i de landene dette ikke fungerer så klarer de ikke å utvikle samfunnet.

Helt til slutt: Hvordan skal vi sammen sørge for at Erna og Siv blir kastet ut av regjeringskontorene 11. september, og at Norge får en regjering vi fortjener?

- Det aller viktigste er at vi jobber sammen. Vi må vise at dagens regjering øker forskjellene, og at de ikke står for en politikk som gagnar folk flest. Vi har en elite-regjering ved makta i dag, og det er noe av det viktigste å få frem. Vi må jobbe sammen for å få et nytt flertall, og SV er tydelig på at vi ønsker å være del av et nytt flertall.

Med de ordene forlater vi SV for denne gangen, og ser frem til en flott valgkamp med masse engasjement.

Om høyrepopulisme og fagorganisasjoner

Det er en kjent sak at fagforeninger til tider må barrikadere seg mot effektiviseringskåte ledere. Spesielt tydelig ble det utover 80-tallet, da liberalisering og en noe friere markedsøkonomi, dro med seg idealet om privatisering, deltidsjobber og konkurranseutsettelse. De siste årene har dette igjen blitt lenket opp mot et populistisk verdensbilde, og mange mener tankegodset er hentet fra ytre høyre fløy. La oss forsøke å se på de ulike bestanddelene

Kenneth Bareksten

■ Redaksjonsmedlem

Hva snakker vi egentlig om, når vi snakker om høyrepopulisme? Hvis vi deler det opp, ser vi at populismebegrepet har lange, historiske røtter. I Roma, for over to tusen år siden, på den tiden da plebeiere kjempet for samme rettigheter som de mer bemidlede patrisierne, oppsto også begrepet om populus – altså folket. Satt i en politisk kontekst, kan vi si at populisme utspiller seg ved at et parti i opposisjon benytter folkets mangel på tillit til det maktapparatet som for øyeblikket er i posisjon.

Høyrevridd populisme frir også til folket. Men ved siden av det språklige frieriet, finnes det også det som i retorikken kalles den retoriske situasjon - kairos - som handler om timing. Et eksempel på dette skjedde i forrige uke, under terrorangrepet i

London, da Donald Trump så ut til å slå politisk mynt på ofrene som enda ikke var blitt kalde. Det kan være at Trump kun hadde amerikanske borgers levevilkår i tankene, men det er noe med denne timingen - den er litt for perfekt.

Et av fellestrekkene til høyrepopulistiske ytringer, er at ekstreme situasjoner blir en del bevisføringen. Grunnen til at argumentasjonen fenger har å gjøre med situasjonen, altså kairos. I en rapport tankesmien Agenda publiserte 17.03.2017, forklarer de oppslutningen: «... om høyrepopulistiske partier i Europa med tre kriser, reelle og opplevde: Migrasjonskrise, terrorkrise og økonomisk krise - som til sammen skaper tillitskrise.» Det betyr at når vi opplever urovekkende hendelser, som vi opplever nå, er det et enkelt og polarisert budskap som når lettest frem.

Alle ønsker klar tale i en usikker tid. Trump, for eksempel, under valgkampen, snakket til velgerne med enkle beskjeder, og han benyttet den rådende usikkerheten og tillitskrisen som et bakteppe for budskapet. Når mange amerikanere ikke har opplevd en reallønnsvekst på over førti år, er det ikke vanskelig å forstå hvorfor han også gikk seirende ut av valget.

Slik var det da Brexit ble et faktum. Der også handlet det om innvandring og tanken på å bevare arbeidsplasser for engelske statsborgere. Det som virkelig tippet vektskålen, var den angivelige summen på 350 millioner Pund britene betalte i EU-kontingent hver uke. Det satte populus i harnisk. På tross av at summen var feilaktig og bevisst presentert på gal måte, ble det umulig å rette opp feilen med etterrettelige fakta. De enkle, men spektakulære beskjedene, ble altså stående som toneangivende.

Trump og Brexit er likevel ikke enkeltstående hendelser. I Ungarn satt Viktor Orbán opp et 110 mil langt gjerde mot Serbia, midt under den største strømmen av migranter fra det krigsherjede Syria. Recep Tayyip Erdogan har fengslet tusenvis av opposisjonelt røverpakk i Tyrkia, som journalister, akademikere, redaktører. I Nederland tapte Geert Wilders valget tidligere i år, og det samme gjorde Marine Le Pen i Frankrike. Hva slags virkelighet Europa hadde møtt hvis de to sistnevnte også hadde vunnet, kan man bare spekulere i, men at det

I følge Associated Press, er det vanskelig å stole på at President Trump oppgir korrekte opplysninger når han refererer til voldelige handlinger.

Foto: Flickr Creative Commons

politiske klimaet hadde endret seg betraktelig må man være ærlig nok til å innrømme.

Å drive fagforeningsarbeid i et slikt opprivende, politisk landskap, er vanskelig, men desto mer viktig. I Dagsavisen, desember 2016, pekte Jonas Gahr Støre på at sterk høyrepopulistisk politikk fører til svake fagorganisasjoner, slik vi har sett i USA og Storbritannia. Der har Foreningene blitt systematisk svekket over flere år, og det, fortsetter Støre, har satt arbeidstakere i en situasjon som gjør dem maktesløse mot konkurranseutsettelse og sosial dumping.

Frykten for svekkede fagorganisasjoner også her i Norge er skal ikke ubegrunnet. I FAFO-rapporten Den nordiske modellen mot 2030. Et nytt kapittel?, kan vi lese at de nordiske fagorganisasjonene har høyest deltakelse i verden, men at

«Trump så ut til å slå politisk mynt på ofrene som enda ikke var blitt kalde.»

tilskuddet av organiserte lønnstakere har falt jevnt siden 1990-tallet. Spesielt i lavlønnssyrker som hører til LO/SAK. Rapporten peker på at dette «... har sammenheng med økende sysselsettingsandeler i privat tjenesteyting, outsourcing, korttidsarbeid og atypiske ansettelser.» Selv om Norden ikke ukritisk kan sammenlignes med hverken USA eller Storbritannia, er det likevel grunn til uro for framtidsutsiktene.

På årskonferansen til tankesmien Manifest, for noen måneder siden, hadde Joachim Espe, leder av Rørleggernes fagforening, et interessant innlegg nettopp om nedgangen av organiserte arbeidere. To årsaker peker seg ut, mente han: høy arbeidsinnvandring fra

lavkostland, og at disse igjen ikke organiserer seg. En mulig årsak til dette kan dreie seg om frykt for at arbeidsgiverne ikke gir dem oppdrag hvis de er organisert. Dette er et viktig poeng som motsier ensidige høyrepopulistiske ytringer, som peker trusselen utenfra; trusselen kan også komme innenfra og fra våre egne arbeidsgivere.

Så hvordan kan vi løse dette? En løsning kan være at fagforeninger legger enda mer til rette for arbeidsinnvandrere. Det kan være økt språkkompetanse på arbeidsplassen i form av kursing i språk og organisasjonsarbeid. Dette vil bedre integreringen. Det vil også bedre tilliten siden man får like vilkår som andre organiserte arbeidere. Parallelt med dette, slik Espe nevnte, må kampen mot svart arbeid og hvitsnippkriminalitet intensiveres. Disse to sakene et tett knyttet sammen.

Hvis vi skal oppsummere bestanddelene vi nevnte i begynnelsen, kan vi si at høyrepopulistisk budskap virker til å fremheve frykt og uro, og umiddelbar handling. Vi vet ikke hva

fremtiden vil vise, det er sant, og med et samfunn som kontinuerlig endrer seg, vil svingninger nødvendigvis oppstå. Fagforeningsarbeid derimot, ser ut til å signalisere ro, trygghet og

langsiktige løsninger; løsninger som oppløser barrikader mellom arbeidere og arbeidsgivere.

Et av mange gjerder på grensen mellom USA og Mexico.

Foto: Flickr, Creative Commons

Perfeksjon, og andre mål i livet

Stein Apeland

■ Livsfilosof

Jeg husker førerkurset, det første, Finger-Hansen formante oss om hvor viktig det var å alltid ha full fart, og med M i førerromssignalet og to vogner å begynne oppbremsinga på plattformkanten. Da stoppa man på magisk vis på tovgonsmerket.

Det fantes naturligvis unntak, på vei opp mot Hellerud burde man slippe opp ved telefonboksen, da gled man elegant inn i L-sonen i tredve. På Oppsal lå stasjonen i en svak helning, da burde man begynne oppbremsinga litt før.

På T-banen fantes det hverken myke menn eller mange tanker om myk kjøring. Så lå også omtrent alle stasjonene helt plant, og var seks vogner lange. Ingeniørene hadde klart å designe en perfekt bane, der man kunne kjøre i tredve om man satte kontrolleren i serie, og i femti om man satte den i parallell. Bortsett fra på vei opp mot Hasle, der måtte man rastere, og om man var litt følsom og var på hånda kunne man unngå oppbremsing og fartstap.

Det var ingen tvil om hva som var idealet, man skulle holde ruta. Det ble nok skapt på sekstitallet, da banen var ny og flott og sto for framtida. Man skulle kunne stille klokka etter T-banen. Jeg husker jeg var litt stolt da jeg som elev i praksis fikk beskjed om at jeg lå helt perfekt i rute.

Jeg husker da jeg tok vestkurset, Jonne sto ved siden av førerpulten og ristet på hodet da vi prøvde oss på

Kolsåsbanen, før førerromssignal og tredjeskinne. Dere østførere er noen pyser, bare gi full fart. Det var 70 km/t utover fra Avløs, og sjaber skinnegang. Om man så det, og la seg i seksti, hoppa og spratt toget rundt på skinnene. Om man derimot la seg i søtti, planet toget, og fløt over dumpene.

Det hører naturligvis med til historien at vi naturligvis mente at full fart innebar å overholde fartsgrensene. Jeg har hørt at trikken, som også trafikkerte strekningen, hadde testa hundre. Dere er ikke redde for å miste lappen, om det skulle gå galt, spurte jeg. Om det skulle gå galt er det ikke det som er problemet, sa de.

Men det med vestkjøring var litt rart, for vel var Kolsås cowboy, men Holmenkollen var for de følsomme. De gamle fortalte fra kurs med teakvogner og luftbrems at instruktøren satte en kaffekopp på førerbordet, og at det nærmest var stryk om kaffen skvulpa over. Man måtte være helt skjerpa, man hadde femti ned mot Vettakollen, som plutselig dukka opp rundt svingen, uten lys på plattformen, i tåka, med planovergang.

Jeg husker jeg satt og pugga holdeplasser, det lå ikke på pensum, men jeg følte at det var litt viktig. Jeg husker vi som elever satte fart nedover fra Holmenkollen, og at jeg litt forsiktig spurte Jonne om det ikke skulle være tredve, der. Han sto med ryggen til og foredro, men kasta seg rundt og dro i bremsen.

Etterpå sto vi nok litt tenksomme, og så ned på villaen under oss. Hvordan ville overskriftene sett ut etterpå? Holmenkollenfrue unnslopp kata-

strofen da tog kom gjennom taket, kun to filippinske hushjelper og en instruktør og tre aspiranter omkom. Hun befant seg i kjellerstuen, men er lettere rystet etter smellet? Vi ble i alle fall minnet om at det var alvor, det vi drev med.

Det er alvor, og et stort ansvar. Vi skal kjøre med full guffe om vi skal kunne holde kjøretidene, og er man sløv rundt det stopper alt opp i fellestunellen, med dagens frekvens. Vi skal prøve å unngå at folk faller og skader seg ombord, med et minimum av mykkjøring, men med automatkjøring er faktisk det verste det at andre tog er forsinket, da kan man få helt uforutsette oppbremsinger.

Vi bør være helt skjerpa når vi kjører. For inne på kontorene sitter noen, med alle mulige tall, og regner med at det kommer til å gå enda fortere, og mer effektivt, om alt blir overlatt til en automat.

Det eneste vi kan slå dem på er at vi er tilnærmet perfekte, på fart, på årvåkenhet, og på erfaring rundt myk kjøring. Vi må ganske enkelt være smartere enn den lille datamaskinen.

Og jeg husker en kamerat som tok den automatiserte banen i København, på vei til Kastrup og et fly. Han kunne fortelle at det var litt glatt, og at de hadde sklidd litt forbi stoppmerket. Toget hadde derfor gjort som datamaskiner flest, og restarta, det vil si rygget tilbake til forrige stasjon, for å gjøre et nytt forsøk.

Jeg tror vi kan være litt smartere enn en sånn maskin. Om vi vil, beholde jobben, til dømes.

Tillitsvalgtseminar med valgkamp

I juni var mange av OSAs tillitsvalgte på seminar hvor hovedtemaet var valgkamp. Vi fikk besøk av tre flotte stortingskandidater fra tre ulike politiske partier. Inger Helene Vaaten fra Arbeiderpartiet, Kari Elisabeth Kaski fra SV og Seher Aydar fra Rødt stilte opp, og det var en utrolig flott seanse.

Frode J. Rustbakken

▪ Redaktør OSA-Sporet

De tre kandidatene begynte med sine innledninger hvor hovedbudskapet var viktigheten av å få et nytt flertall 11.

september. Deretter var det duket for spørsmål, og det var en engasjert gjeng til stede må vite. Sjefen sjøl Rune Aasen åpnet ballet, og deretter gikk det slag i slag med spørsmål og bemerkninger. Det var både erfarne og nye tillitsvalgte som benyttet anledningen til å uttrykke sine

meninger, og jeg må si at jeg var imponert over de engasjerte ungdoms-tillitsvalgte som viste seg frem. Det var såpass mye engasjement at undertegnede hadde store problemer med å gjennomføre runden på tilmålt tid, men det ordnet seg. Til slutt fikk kandidatene tid til en liten avslutning, og de satte veldig stor pris på å bli invitert av OSA. Vi kommer til å invitere flere politikere til vårt valgkamp-arrangement på Kjøholmen 2. september, og da er det åpent for alle medlemmer. Jeg håper at mange av dere tar turen dit.

Etter en liten lunsj tok vi en liten gjennomgang av de flotte nye nettsidene til OSA. Vi har brukt mye tid på å lage ferdig nettsidene, og jeg synes resultatet ble utrolig bra. Jeg anbefaler alle som ikke har vært innom de nye sidene om å ta turen. Deretter fortsatte seminaret med rollespill hvor scenarioet var basert på en reell episode fra det politiske liv. Alle deltakerne ble delt inn i grupper som skulle spille Byråd, Styret i Sporveien, Bedriftsforsamlingen, OSAs Hovedstyre osv. Rune Aasen spilte Byråd, og Julie Therese Christiansen spilte hans byrådssekretær. Rune liker å gjøre slike ting, og han spilte overbevisende som Byråd. Julie levde seg helt inn i rollen og var så lik den hun skulle spille at det var skummelt. Hele seansen var

Alle skal med, ifølge Arbeiderpartiet.

Foto: Frode J. Rustbakken

veldig morsom, og det ble mye latter blant deltakerne. Grunnen til at vi lagde et slikt rollespill var at vi ønsket å vise hvordan det er å være eid av politikerne, og hvilke oppgaver de forskjellige aktørene har. Jeg synes det var lærerikt, og jeg kommer nok til å benytte meg mer av rollespill også når jeg arrangerer kurs.

Dagen etter fortsatte vi med valg og valgkamp. Øystein hadde laget en politisk quiz hvor det var flere uttalelser fra partienes partiprogram, og gruppene skulle gjette hvilket parti som kom med uttalelsen. Jeg må dog medgi at nivået på svarene kunne vært høyere, men det viser bare hvor vanskelig det kan være når du leser en uttalelse uten kontekst. Alle partier har deler av politikken som man kan være helt enig i, så det er viktig å sette seg inn i helheten før man bestemmer seg for hvilket parti man ønsker å stemme på. Etter quizen hadde undertegnede en innledning om hvorfor det er så

Engasjerte tillitsvalgte på seminar.

Foto: Frode J. Rustbakken

viktig å få et nytt flertall ved høstens valg. Jeg gikk gjennom hva de borgerlige partiene mente om både

arbeidsliv og hvordan kollektivtransporten skal organiseres, og det er tydelig at de borgerlige partiene ikke ønsker en best mulig arbeidshverdag for vanlige folk. De ønsker private selskaper velkommen inn på bekostning av våre lønns- og arbeidsvilkår, samtidig som at de ønsker å svekke våre rettigheter i Arbeidsmiljøloven. Dette kan vi rett og slett ikke finne oss i, og vi må vise at vi ønsker en ny kurs for vårt kjære Norge.

Tillitsvalgtseminaret var veldig bra og lærerikt, og naturligvis veldig moro med så mange engasjerte tillitsvalgte. Nå er det valgkamp for fullt, og den kampen skal vi vinne 11. september.

Fra venstre: Kari Elisabeth Kaski (SV), Seher Aydar (Rødt), Helene Vaaten (Arbeiderpartiet og Rune Aasen.

Foto: Frode J. Rustbakken

Fremkommelighet, med eller uten reisende?

Ruter har over lengre tid jobbet hardt for å legge ned mange av våre holdeplasser. Argumentasjonen de benytter er at dette skal bedre fremkommeligheten for trikk i byen. Rapporter har blitt utarbeidet og samarbeid på tvers av kommunale etater har blitt opprettet, slik at man kan legge en faglig vekt og kredibilitet i det uttalelsene som blir lagt frem.

Linda N. Amundsen

■ Medlem av ungdomsutvalget

Men det er besynderlig at Sporveien - igjen og igjen - blir utelatt fra disse diskusjonene. Dette kan man blant annet se i Rapporten «Kraftfulle fremkommelighetstiltak», som er et samarbeid mellom #Ruter og Bymiljøetaten. Rapporten tar for seg alt fra holdeplassstruktur til hvor fort vi skal kjøre gjennom byen. Side opp og side ned med tiltak som skal minske forsinkelsene og bedre fremkommeligheten. Vi er alle enige i at parkeringsplasser er et godt tiltak for å forhindre unødige og ofte langvarige stans rundt om i byen.

Men de virkelige tidstyvene blir ikke nevnt, og det er jo forståelig med tanke på at verken ansatte i Bymiljøetaten eller #Ruter kjører trikk til daglig.

De største tidstyvene er som vi alle vet, lyskryss med ingen eller manglende prioritering. Selv om #Ruter mener, at dersom vi øker gjennomsnittshastigheten gjennom byen fra 17 km/t til 22 km/t, ved å unngå å stanse på like mange holdeplasser som vi i dag gjør, så hjelper det lite når vi allikevel blir stående i alt fra 30 sekunder til 1,5 minutt i halvparten av alle lyskryssene vi passerer. Et godt eksempel er vår nye paradegate Prinsensgate, der halvparten av oppgraderingen har skapt et hav av lyskryss.

En annen faktor er at så lenge vi fremdeles må forholde oss til den trikkeparken vi i dag er utstyrt med, så vil det skape enda mer forsinkelser dersom vi eksempelvis ender opp med en holdeplass på Løkka. Skal man slippe 100 mennesker om bord så tar dette tid, uansett hvor mye man tvangsåpner eller lukker dørene.

Vi trenger ikke færre holdeplasser og større opphopning med mennesker, vi trenger færre lyskryss, og bedre prioritering i de lyskryssene vi må forholde oss til. Vi trenger at biltrafikken og busstrafikken forsvinner fra de traséene der trikken kjører. Først da vil vi kunne snakke om kraftfulle og virkningsfulle fremkommelighetstiltak. De fleste reisende vil med slike tiltak få enda lengre reisevei til holdeplassen hvor trikken går, som ikke er annet en selvmotsigelse siden vår jobb er å frakte folk fra der de er til dit de skal. Færre holdeplasser gjør kollektivtilbudet mindre attraktivt for de reisende, og totalt er det de reisende som får lengre reisevei, ikke trikken.

Aker Brygge er et strålende eksempel på hvordan trikk og byliv kan harmoniseres. Dette er en løsning som har vist seg å være ikke bare effektiv i forhold til fremkommelighet. Men ulykkesstatistikken viser også at etter vi startet å kjøre over Aker Brygge, har ulykkesstatistikken vært tilnærmet null. Forsinkelsene som ofte oppstår her er hovedsakelig grunnet mange mennesker på holdeplassen og kapasitetssvake trikker.

For dette handler i bunn og grunn om hva våre reisende behøver og hva slags verktøy vi behøver for å kunne gi dem det. Og en ting er i hvert fall

klart, og det er at disse verktøyene er ikke høyt betalte #Ruter-ansatte som sitter bak et skrivebord og tolker statistikk, diagrammer og SIS-data, for å presentere et tiltak som dessverre ikke gagnar den reisende.

Vi jobber med dette hver eneste dag. Vi vet hvor det stopper opp. Vi vet hva slags tiltak som kan gjøres og hvilken effekt vi vil kunne få ut av det. Det handler om hvem som innehar spisskompetansen på området. Noe Sporveien har hatt de siste 140 årene. Vi vet at Trikken er kommet for å bli.

Noe som flere politiske partier også begynner å få øynene opp for.

Tverrkommunalt byråkrati mellom Ruter, Bymiljøetaten og Sporveien fører kun med seg forflytting av penger og midler innenfor samme kommunekasse. Og er en dyr og byråkratisk måte å drive kollektivtransport på. Og resultatet er at man binder opp midler i ulogiske finansieringsprosesser som ellers kunne vært brukt til blant annet å øke tilbudet til våre reisende. Dersom Sporveien alene kunne overtatt alle

driftsrelaterte oppgaver til trikke-driften, ville man spart hundrevis av millioner i kommunebudsjettet. Samtidig som vi kunne skapt et levende Oslo med et kollektivtilbud som gjør trikken mer tilgjengelig for sine reisende, ikke mindre.

Men vi har troen på at det kan bli en forbedring. Og dersom kollektivtrafikken i Oslo skal nå opp til de ambisiøse klimamålene vi har satt oss, er det også viktig at man nå tar noen modige grep og ser på organiseringen av kollektivtransporten her i Oslo.

Og igjen, skal Oslo få et optimalt kollektivtilbud til sine innbyggere, er det viktig at tiltak og avgjørelser blir gjort er at folk som jobber med dette til daglig. For det er ikke å fremme fremkommelighet at Fru Hansen som bor på Doktor Smiths vei, i fremtiden må bruke 15 minutter lengre å gå til holdeplassen og enda 10 minutter lengre å gå når hun kommer frem.

Kollektivtrafikken i Oslo skal være et tilbud til alle byens innbyggere, ikke en melkeku for konsulenter i kommunale administrasjonsselskaper.

Holdeplassen Welhavens gate i Parkveien ble nedlagt av Ruter i 2015. I april 2017 ble denne vedtatt gjenåpnet.

Foto: Ole Anders Flatmo, Creative Commons lisens

Velferd og dugnad er ikke museumsgjenstander

Verkstedklubben

**Roy
Kolstad**

■ Plasstillitsvalgt Ryen

Norge er et land bygd på dugnadsånd og samhold. Sporveien har nytt godt av dette siden dannelsen av kollektivtransporten var et faktum: Holmenkollbanen, Ekebergbanen, Bærumsbanen. Så kom T-Banen i 60 åra, med bygging av Ryen verksted som til slutt endte med sammenslåing.

Hva formes og dannes når arbeidere kommer sammen fra alle disse perioder? Velferden selvfølgelig, som er tuftet på dugnadsånden som har

bygget opp våre feriehjem, idrettslag i mange varianter og kantiner.

Alt dette har sprunget ut fra de lokale Velferdsklubbene. Der har den viktigste faktor vært å verve folk til dugnad. Gjennom alle år har frivillige gjort sin innsats slik at sporveien har blitt den arbeidsplassen den er idag. Ryen velferd startet mot slutten av 60-årene, og har utviklet seg hele tiden. Med tiden har det kommet mange restriksjoner på hvordan velferden skal få inn dugnads penger, så det som står igjen nå er utleie av en flott varehenger. Resten er kontingent medlemmene fra Ryen og Avløs betaler.

Det medlemmene får igjen for dette har vært organiserte turer ut av Ryen på diverse hendelser.

Det som er mest kjent i konsernet må være Rekefest på våren, pøsefest på høsten og rosinen i pølsa - Julebordet på Ryen kantine med tradisjonell norsk Julemat og kylling for de med andre matvaner. Dette er en fest som samler alle og går over alle kultur-grenser. Ett speilbilde av vår hverdag.

Som eller i samfunnet er det endringer også for VE. Derfor er våre tradisjoner med mat og drikke også under lupen. Nye restriksjoner og flytting av tidspunkter er en naturlig del av dette. For de som har kommet har velferden fulgt opp med full kontroll. Da blir spørsmålet hvor restriktive blir kravene.

Velferdens medlemmer har sine forventninger som de ønsker tilbake for kontingent og dugnad.

Sporveien bygger ut ett sporveis museum på Avløs. Der samles det opp ting opp fra en lang historie. På et museum finnes gjerne ting vi ikke bruker lengre, men som kan minnes med vemod.

Da er mitt ønske at kommende restriksjoner ikke vil sende Ryen Velferd på museum.

Illustrasjonsbilde: Teylers museum, Nederland.

Foto: Flickr, Creative Commons

Nytt fra studieutvalget

Frode J. Rustbakken

▪ Studieleder

Det har vært mye å gjøre i studieutvalget siden sist. Under tegnede hjelp T-bane klubben med å arrangere styreseminar for klubbstyret. Det ble avholdt på Sagakollen, og det ble en veldig bra seanse. Det ble masse rom for diskusjoner samt faglig påfyll, og vi var så heldige at vi fikk Boye Ullmann fra Rørleggernes Fagforening til å snakke om sosial dumping. Vi lærte mye, og seminaret skapte masse engasjement som skal brukes til å gjøre en enda bedre jobb for våre medlemmer.

Nytt introduksjonskurs ble avholdt i mai, og det var 14 deltakere på kurset. Våre nye medlemmer ble skolert i lov- og avtaleverk, arbeiderbevegelsens historie, SOS Barnebyer, LO Favør osv. Det var en veldig engasjert gjeng på kurset, og flere av dem snakket allerede om å påta seg tillitsverv, noe vi selvfølgelig setter stor pris på. Vi trenger alltid nye engasjerte og skolerte tillitsvalgte i hele Sporveien. Neste introduksjonskurs blir satt opp i september/oktober, og vi håper mange nye medlemmer vil melde seg på.

I skrivende stund arrangerer vi Fagforbundsuka hvor vi har stand på alle lokasjoner i Sporveien 19.-23. juni. Vi steker vafler og deler ut

materiell til alle som vil ha, og vi diskuterer alt mellom himmel og jord. Det er alltid gøy å snakke med våre medlemmer og potensielle medlemmer, så det arbeidet blir videreført til neste Fagforbundsuke.

Utvalget har store planer for høsten med både introduksjonskurs, plankurs, fordypningskurs osv, og vi håper at mange medlemmer og tillitsvalgte vil melde seg på. Hvis dere savner noen kurs er det bare å ta kontakt.

Jeg vil benytte anledningen til å takke alle som har vært på våre kurs, og for alt engasjement dere bidrar med.

God sommer alle sammen!

Endelig nye nettsider

Ola Floberg

▪ Nestleder

OSA har hatt noe lurvete framstilling på internett hittil, men nå er nye nettsider lansert.

Vi ligger ute med domenet osa-sporveien.no og det er Inceo som har hjulpet oss med oppsett og design.

På sidene finner du ALT av det OSA holder på med. Her er informasjon om klubber med kontaktinfo på tillitsvalgte. Du finner hvem som sitter i Hovedstyret, arbeidsutvalget, alle utvalg og Hovedverneombudene.

OSAs historiebøker er også lagt ut for nedlasting (pdf).

Sidene inneholder også informasjon om medlemsfordeler med linker til LOfavør, Fagforbundet og Østkanten Bluesklubb.

SOS Barnebyer er også endel av OSAs engasjement og vi lover å oppdatere sidene også på dette området.

Noe av det viktigste er at det nå er enkelt å melde seg inn i OSA. Et enkelt elektronisk skjema sender innmeldinga direkte til vår Fane2-ansvarlig (*ansvarlig for medlemsregisteret, red. annm*).

Som om ikke det var nok har også feriehjemssidene våre fått en ansiktsløfting. Gå til nettadressa osaferie.no og du vil havne på de nye sidene.

Finn informasjon om de tre stedene du som medlem av foreninga eier. Bestill direkte på nett med medlemskode 1502. Det er fortsatt noen ledige enheter i sommer og utover høsten.

Vi bygger også opp en arrangement-side hvor du finner info om de lokaler og fasilitetene du som medlem kan leie for fest eller møte.

Inntil videre er det ikke mulig å booke fest på nett, men send gjerne en epost til feriehjem@sporveien.com.

Velkommen til osa-sporveien.no!

Budbringeren

Et intervju med Erik Gudmundstuen

Erik Gudmundstuen gikk for noen uker siden av med pensjon. Han har i alle år vært en aktiv stemme, og vi i redaksjonen er overbeviste om at han sitter på en historie eller to fra innad i sporveismiljøet. Det viste seg imidlertid at han satt på flere.

Kenneth Bareksten

▪ Redaksjonsmedlem

Først og fremst vil vi gratulere med en lang og trofast karriere i Sporveien. Hvor mange år kløkket du inn til slutt?

- Jeg begynte i 1981, så det blir vel 36 år. Og det har gått fort, det skal jeg si deg. Jeg begynte som konduktør. Alle begynte som det, hvis ikke du begynte på verkstedet. Det tok likevel ikke lang tid før jeg begynte i budavdelingen, som jeg ble værende i resten av yrkeskarrieren. Den gang fantes det hverken bud eller budavdeling, og de første ti årene hadde jeg lønn som trafikkansatt.

- Behovet for budansvarlig økte fortløpende. Du skjønner på den tiden, før epostene flagret, ble alle meldinger sendt rundt på huset i papirform. Bare internposten må ha gjort et godt innhogg i regnskogen. Og så var det posten fra rådhuset som måtte fordeles. Erik flirer og tenker på hvordan alt har endret seg. Men til det

bedre, legger han til.

- Hver morgen kopierte jeg opp tjenestelister, slik at sjåførene fikk sett hvordan de jobbet om to dager, og det var meningen å klistre dem opp på brakkene rundt i Oslo. Dette arbeidet skulle jeg gjøre frem til klokka tolv. Det dem ikke visste, var at jeg sendte listene ut med sjåførene, og dermed hadde noen timer pause. Siden jeg bor på Carl Berner, da som nå, tok jeg like gjerne kaffen hjemme. Det kunne vi ikke gjort i dag, sier han, men det er også bra. Vi må tenke kostnads-effektivt.

Du har sett sjefer komme og sjefer gå, hvordan vil du sammenligne Sporveien som organisasjon nå i forhold til for tretti år siden?

- Jeg vil si det er mye bedre nå. Det er mer åpenhet i miljøet, som igjen gir bedre kommunikasjon. Før i tiden snakket ikke sjefene til oss fotfolket, de holdt seg bak lukkede dører. Erik humrer igjen. Du vet, siden jeg leverte post på hele huset, fikk jeg jo også med meg det meste av hva som skjedde inne på kontorene. Jeg vil

ikke nevne navn, men at jeg oppdaget en del hemmelige, intime forhold mellom forskjellige ansatte, det kan jeg skrive under på.

Hvordan tenker du arbeidsforholdene har endret seg i Sporveien på de årene?

- Utelukkende til det bedre. Det sosiale har alltid vært viktig for meg, men det er flere rammer å forholde seg til nå. Det skaper jo trygghet, ikke sant. Vi i budavdelingen hadde kontorer i 6 etasje, og det hendte ofte at førere som var syke for dagen kom opp til oss. Erik minnes noen episoder: Det hendte at noen hadde vært vel tørste dagen før, og de ble satt til levere post til rusen hadde lagt seg. Det fantes jo AKA på den tiden også, men veien inn til HMS var kortere før – de hadde kontorer ved siden av, gliser han.

Hvis man sammenligner dagens organisasjonsutvikling med 70-tallet, da folk sto på barrikadene i større grad, synes du engasjementet er like stort idag?

- Jeg har alltid vært i OSA, og jeg synes dem gjør en kjempejobb, da som nå. Men det er klart det har endret seg. Alt endrer seg, og organisasjoner må følge samfunnsutviklingen. Det som derimot er likt er at rettigheter alltid må kjempes for. Jeg vil påstå, at hadde det ikke vært for OSA, så hadde ikke sporveien sett ut slik det gjør i

dag. Du må huske på at vi har kjempet mot et blått flertall her i Oslo i 18 år.

Hvis du hadde tatt på deg skipperlua og skulle styre skuta i ett år, hvilke endringer hadde vært mest tydelig?

- Oi, det er et godt spørsmål. Som jeg nevnte tidligere, så synes jeg utviklingen slik den har vært er god. Vi er mer et team nå, og terskelen for å snakke på tvers og oppover i avdelinger er lav. Sånn må det være, for vi er jo sammen om å skape det beste produktet for kundene våre. Jeg ville nok fulgt samme retning som nå, men forsøkt å gjøre det enda bedre selvsagt, smiler han lurt.

Nå er det jo stortingsvalg til høsten, har du noen velvalgte ord til dem som ikke er helt sikre på hva som er lurt å stemme, med tanke på bedriften dem jobber i?

- Min mening er at vi trenger et rødgrønt flertall på tinget. Alt annet vil gjøre det mer og mer vanskelig for oss på gulvet. Hvis fagforeningene slipper å måtte slåss mot borgerlige innfall, kan dem fokusere enda mer på interne strukturer. Det vil gjøre arbeiderne, fagforeningene og bedriftene godt. Og ikke minst for kundene, som jo er dem vil lever av.

Har du noen siste ord du vil dele med leserne?

- Jeg må få sagt at jeg har hatt en fantastisk arbeidsplass, og det har vært gode kolleger. Jeg savner egentlig ikke jobben i seg selv, men det sosiale rundt og på arbeidsplassen. I gamle dager fikk man en lysestake i sølv når man gikk av, men det er ikke så viktig for meg. Det blir en avslutningsgave på sammenkomsten i november. Jeg fikk også en kreativ kalender som

Erik Gudmundstuen har mange år i Sporveien og gode historier på lager.

Foto: Kenneth Bareksten

viser at jeg har fri fremover. Vi får se på det, det er alltid noe å gjøre. Men nå er det sommer, og den skal jeg ta på sparket. I det jeg går stopper det en gammel kollega ved bordet, den

åttende siden vi satt oss ned en time tidligere.

Hva skjer når Høyre og FrP får styre?

Per Arne Nicolaysen

■ Nestleder OSA

Arbeidsminister Anniken Hauglie har seg selv å takke. Man later som om man er overrasket over sosial dumping har fått det omfanget det har fått.

Høyrefolkenes svar er at man må styrke Arbeidstilsynet. NRK Brennpunkt sendte en TV dokumentar 11.05.2017, om mafiatilstander i Arbeidslivet.

En dokumentar som ikke levner særlig ære til hverken Arbeidstilsynet eller politiet. Det var en skremmende dokumentar om slavearbeid og drapstrusler i bilvaskeriene. Bilvaskefirmaet Handz On, har truet medarbeidere til å skrive under på falske timelister, og til å levere tilbake feriepengene. Disse medarbeidere ble også truet på livet.

Det anbefales å lese nettsidene og bloggen til Pål Steigan (www.steigan.no). Dette er basert på et utdrag av hans blogg datert 12.05.2017:

Når de kriminelle arbeidsgivere anmeldes til politiet og Arbeidstilsynet kommer man ingen vei. Arbeidstilsynet lot en åpenbart kriminell leder slippe unna med å sende en skriftlig rapport om at alt var bra, og politiet henla opplagte og beviselige drapstrusler.

Fagforening ved Fellesforbundet gjorde det de kunne. Men når norske myndigheter lar dette pågå, selv om det så grovt og i et sånt omfang som det gjør, hva kan fagbevegelse da gjøre?

Høyrefolkene og de borgerlige, og de i Arbeiderpartiet som er EU tilhengere, mener at vi skal ha mer fri flyt. Fri flyt som ligger i EØS har vært og er en gigantisk gavepakke til utbyttere og økonomiske kriminelle.

Fagbevegelsen har dokumentert hvordan ulovlig innleie sprer seg som en farsott i byggebransjen i Oslo-området. Folk blir utnyttet på slavelønninger og kontrollen av arbeidsmiljø og arbeidstid er så godt som fraværende.

Italiensk mafia er sterkt innblandet i byggebransjen, og den sprer seg nordover. Europol sier at den i 2013 omsatte for 44 milliarder euro, og at den opererer over hele verden. De er sterke i Tyskland og de er etablert i de baltiske land. I tillegg opererer den albanske mafiaen og den russiske mafiaen innenfor bygg.

Hva kan Arbeidstilsynet og Norsk politi stille opp mot dette, når myndighetene i Norge sier de skal gjøre noe med det, men i praksis ikke gjøre noe, allikevel.

Det som er trist er at det er våre politiske leder som i løpet av kort tid har medvirket aktivt til å fremme ukontrollert flyt av folk over landegrensene.

Det er ikke skattekutt som øker sysselsettingen, men endret politikk

Redaksjonen

I 2013 mente Erna Solberg at Norge måtte følge Sveriges resept på skattekutt. Norge hadde på det tidspunktet en sysselsettingsandel på 4 prosent mer enn svenskene, skriver Wegard Harsvik i Klassekampen 6. juni 2017.

Norge ble som kjent høyrestyrt, og Sverige har siden 2014 hatt en rødgrønn regjering med sosialdemokrater i førersetet. Sysselsettingen vokser i sosialdemokratiets Sverige, og arbeidsløsheten faller jevnt. I det høyrestyrte Norge, derimot, øker arbeidsledigheten og sysselsettingen går ned. Allikevel ønsker både Høyre og Fremskrittspartiet i neste stortingsperiode

fortsette å gi skattekutt til de som har mest fra før. Dette gir grobunn til økte forskjeller.

Norge har relativt få jobber uten krav om kompetanse, og det er økt konkurranse om disse jobbene. Manglende tilbud på yrkesfagutdanning og lærlingplasser, har bidratt til at dette går særlig utover unge menn.

Når det gjelder teknologiutviklingen skaper robotisering et økende kompetansekrav, som igjen kan redusere arbeidskraftbehovet. Man forventer også krav om IKT-ferdigheter og yrkesfaglig kompetanse. I tillegg til dette må alle ha sosial kompetanse.

Vi kan bruke mye ressurser for å hindre at ungdom faller utenfor. Trygderessurser kan hindre at unge faller varig utenfor arbeidslivet. Forsking viser at tett oppfølging av unge vil gi gode resultater, og da må vi ha NAV som kan møte mennesker.

Man vet mye om hva som skal til for å virke. Helt sikkert er det at skattekutt til de som har mest fra før ikke er et godt virkemiddel. I Sverige fungerte det ikke, heller ikke i Storbritannia, og vi har erfart at det ikke virker her i Norge heller.

Vi må få våre venner og våre pårørende til å forstå, at vi må ut av en borgerlig regjering som bevisst fører politikk som øker forskjellene. Valget er egentlig veldig enkelt: Stem

Et spørsmål om distanse

Sporveien frakter millioner av passasjerer hvert år. Alt fra pensjonister til politikere, feriegjester og finansfolk i en salig blanding. To grupper utpeker seg som samfunnets verkebyller; romfolk og rusavhengige, men hvorfor er det slik?

Kenneth Bareksten

▪ Redaksjonsmedlem

Jeg kan skjønne irritasjonen. Spesielt når tubaen fra et tilsynelatende hurtig sammenrasket balalaika-orkester treffer midt i solar plexus fra sin ferd gjennom førerrommets finérplate. Jeg har merket den selv. Jeg har også vært redd mange ganger at kongsbergknekken på Tøyen plattform 4 endelig skal gi etter, og at dette blir endestasjon for vedkommende. Så hvordan forsikre seg mot dette? Det er et vanskelig spørsmål. En måte kan være å nekte disse to gruppene tilgang til vårt transporttilbud. Tanken kan være besnærende, men bringer et fortidens ufysiske gufs med seg. Men de betaler ikke, kan man argumentere. Det er et godt argument, men det er det også veldig mange andre som ikke gjør. Av de 15 millionene som snek seg til en tur i 2013, vil jeg tippe det er snakk om få prosent som tilhører de to

gruppene. Majoriteten av snikerne er naboen din, bestemoren din, vennegjengen din.

Så hvorfor stigmatiseres akkurat disse to gruppene? En øyensynlig grunn er at dette er mennesker fjernt fra de fleste av oss. De tilhører en kultur de færreste av oss kjenner. De representerer utrygghet. Mine foreldre, som på tiende året har klynget seg sammen med 3500 andre norsktalende pensjonister i en getto på Spanias solkyst, har det på samme måte. De forsøker å beskytte sin norske kulturarv, og tar som et resultat med seg både fenalår og pinnekjøtt. Ironien i at de selv sitter i et annet land med dagens VG og kritiserer Norges innvandringspolitikk, uten å kunne annet spansk enn «dos cervezas, por favor», er både latterlig og farlig.

Jeg husker hvordan jeg selv som barn hadde kranglet med en gutt som heter Gami. «Din...din...brunost»,

ropte jeg i frustrasjon. Det virker tåpelig, men det var så langt mitt referanseområde strakte seg. Hva opptakten var og hvordan det gikk etterpå vet jeg ikke. Kun uttalelsen og klumpen i magen sitter igjen etter 38 år. Jeg visste altså i en alder av seks år at jeg sa noe galt, og nå skulle ønske jeg heller hadde kalt ham en drittsekk. En betegnelse som er både kjønnsnøytral og transkulturell.

Jeg tror, at ved å slutte å kalle andre mennesker navn som fokuserer på rase, kjønn, legning, kulturell tilhørighet og sosioøkonomisk bakgrunn, så blir ikke distansen mellom oss så lang. For det er vel på nært hold vi faktisk kan se at vi tilhører samme slekt, er det ikke?

Min favorittpoet fra renessansen heter John Donne. Han hadde en katolsk oppvekst og ble senere en protestantisk ordinert prest. På den tiden vekslet det hurtig mellom ulike trosretninger. En morgen kunne man våkne opp, tilhøre en «gal» fløy, og med det bli kastet på bålet. I 1623, med fare for sitt liv og embete, skrev Donne: «No man is an island, entire of itself, every man is a piece of the continent, a part of the main.» Jeg kunne ikke vært mer enig.

Kommentar til:

«AP vil endre retningslinjer for pensjonsoppgjøret»

En artikkel publisert på Frifagbevegelse.no

27.6.2017 kunne vi lese at Jonas Gahr Støre vil legge frem et forslag som endrer pensjonistenes lønnsutvikling. Denne ordningen, som i dag gir pensjonister 0,75 prosentpoeng mindre enn arbeidstakere flest, skal bli erstattet med en ordning som baserer seg på en gjennomsnittsberegning av pris- og lønnsvekst. Det vil i praksis si at pensjonistenes reallønnsutvikling kun blir 50% av arbeidstakernes *[Innhold sammenfattet av redaksjonen]*.

Jonas Gahr-Støre

Foto: Flickr, Creative Commons

Sveinar Bones

■ Pensjonist

Vel, det er jo ikke dette Pensjonistforbundet og andre har bedt om. Hvorfor skal pensjonister og uføre ikke ha den samme utviklinga som de som er i arbeid. Prisstigningen og husleiene tar jo ikke hensyn til deres betalingsevne m.m.

Hovedsaken med disse grepene er jo å få folk til å spare ved siden av de kollektive pensjonsordningene og folketrygden. Og nå kommer jo finansnæringa opp med alle mulige konstruksjoner, for å få folk til å gjøre det. Og det dreier seg ikke om få

milliarder de regner med å kunne delikate seg med, både til investeringer og i forvaltningsgebyrer. Det er jo tragisk at LO og de største forbundene er med på denne dansen. Hvis en er minstepensjonist, med en pensjon på 40% av sluttlønn, i den grad en har vært i arbeid, skal få kompensert pris- og lønnsøkninger med 50%. Det tar ikke mange år før du er nede på 30% i dekning, og det er lite å leve for.

Men, bare tenk på hvilke argumenter som vil bli brukt for å forhindre gode oppgjør innenfor de kriteriene vi har i overenskomsten i dag. For høye tillegg vil gi ennå dårligere uttelling for pensjonistene og de uføre. Ytterlige press for at effektiviseringer

og produktivitetsforbedringer ikke skal være en faktor i oppgjørene. De som prøver å få med seg deler av disse i oppgjørene, vil bli møtt med at det vil bidra til at pensjonistene vil bli hengende ytterligere etter i sine oppgjør. Jeg vil bli stort forundra, hvis jeg lever så lenge, at dette ikke blir et tema, dersom denne ordningen blir gjennomført.

Bare vent og se. Produktivitetsforbedringer skal da ikke de ansatte ha noe med, det er jo bedriftens fortjeneste. Og «bedriften» er jo ikke de ansatte, men de som eier den. Bare se på Bjørn Dæhli-sytinga, med Civita på slep.

Høyre og RÆVA mi

Høyre har fått en ny ambassadør, som nå kan fortelle oss hva høyrefolk egentlig mener om folk flest. Bjarne Brøndbo, som er vokalist i trønderrock bandet DDE, har stått fram som høyremann. Jo Røed Skårderud skrev en kronikk om dette i Klassekampen 16. mai 2017. Bjarne Brøndbo er kjent som en breikjefta person, og han har tidligere vært medlem av Arbeiderpartiet? Hm...

Per Arne Nicolaysen

■ Nestleder OSA

Nå har suksessen gått til hue på han. Mangemillionær som han er blitt ved å synge de samme sangene om igjen, og om igjen, med en litt annen tekst hver gang på refrenget, på bygdefester rundt om i landet. DDE er et slags trøndersk Smokie-konsept. Men mer vulgært.

Han synger refrengene sånn at det blir «Rai Rai» og han synger om kroppsdeler blant annet «Rompa mi». Han delte Scene med vår omstridte statsminister Erna Solberg. Og da passer det nok å synge en sang om ræva.

Han har stolt kunngjort at han som mangemillionær har meldt seg inn i Høyre på grunn av de høye skattene. Han er lei at rike må betale skatt. På linje med andre kjente trøndere som er blitt mangemillionærer, som Rema

1000-familien Reitan. Og for så vidt andre rikfolk i landet.

Når man først tenker på REMA 1000, får man fort assosiasjoner til styring av hva du skal spise og drikke. Rema 1000 som er et franchising-konsept, er den dårligste butikkjeden til å inngå tariffavtaler med sine ansatte. Brøndbo kan jo lage en ny sang med refreng om RÆWA 1000, som har behandlet sin kunder som dritt. Vi som bor i Oslo skal ikke få Mack øl. REMA 1000 skal bestemme hva vi skal handle.

Derfor går jeg heller på Coop enn Rema 1000, når jeg kan velge. Fordi når jeg har handlet på Rema 1000 finner jeg ikke varene jeg skal ha, og etterpå føler jeg meg dum og lurt. Og jeg har beriket en grådig familie, som ikke trenger mine penger. Som COOP medlem er jeg litt eier og har anledning til å gå i generalforsamlingen og gi korreksjon.

Men det er godt Bjarne Brøndbo er

ærlig på hva han og Høyre mener. Han mener at andre som ikke er mangemillionærer har det for godt, folk har hus, hytte, campingvogn og bil.

I det klasseløse samfunnet han påstår vi har, mener han at det er uansvarlig at fagbevegelsen fortsetter sitt arbeid for bedre vilkår for arbeidsfolk. Brøndbo er nå kommet i en posisjon der han har så mye at han selv er blitt arbeidsgiver. Fagbevegelsens innflytelse på Ap var avgjørende for hans brudd med partiet.

Folk har det ikke bare bra, men folk er late mener han. Folk sykmelder seg med det minst snufs. Det er viktig at sjuklingene må kjenne det svi i lommeboka, mener Bjarne Brøndbo. Og det mener han tydeligvis Høyre skal få til med sin politikk. Han sier rett ut hva mange på høyresida mener, men ikke tør å si høyt.

Det som for ham er enda verre enn skulkesyken, er den utbredte trygdesvindelen. I Adresseavisen i Februar 2017 står følgende sitat: «Hvis jeg og du reiser rundt i Trøndelag eller i Norge i dag, så garanterer jeg deg at de fleste vi ser med motorsag er uføretrygdet. Men de jobber døgnet rundt». Vi må forstå at dette er hvordan høyre folk egentlig ser på andre mennesker rundt seg.

Det er trist at han ser ned på mange av de som faktisk liker musikken hans, og de som faktisk går på

konsertene. Det er mange trygdede som er med på sentimentale refreng, og som drømmer seg inn i hans enkle sanger. De skulle visst hva han synes om dem - de mange yrkesskadde som er blitt uføre, de kreftsyke og andre med både psykiske og fysiske handikap som betaler for å se å høre DDE spille. Det er slik han selv er blitt mangemillionær, ved å vegetere på andre folk ved å gjøre det han selv synes er gøy, nemlig spille gitar og synge.

Høyre sier de er imot sosial dumping. Men Bjarne Brøndbo og Høyre tenker på seg sjæl, og de har et avslappet forhold til sosial dumping og arbeidslivskriminalitet - de stemmer imot tiltak som kan begrense det.

Høyre har som parti kjempet i over 100 år for de velstående og rike. Det er verdt å minne om at Høyre har vært MOT:

- Alminnelig stemmerett for menn i 1889
- Stemmerett for kvinner i 1913
- 8-timersdagen i 1919
- Innføring av alderstrygd i 1936
- Trygd for blinde og uføre i 1937
- Opprettelsen av husbanken i 1946
- Opprettelsen av lånekassen for utdanning i 1947
- Arbeidsledighetstrygd i 1959
- Uføretrygd 1961
- Skolefritidsordningen i 1991
- Lovfestet rett til videregående utdanning i 1994.
- Tiltak mot sosialdumping, og arbeidslivskriminalitet.

Det de er for, er å gi enorme skattefritak for de rike som de tar fra de fattige:

- De er for å selge og nedlegge NRK.
- De er for å selge skogen i Norge.
- De vil selge ut vannkraften vår. Kvitte seg med varige fellesverdier.
- Begrense faglige rettigheter som medvirkning til arbeidstid og turnus.

For folk flest burde valget være enkelt.

Bjarne Brøndbo (nummer tre fra høyre), tidligere Ap-medlem.

Foto: Creative Commons

Sommerkonferansen 2017

16 – 18. juni var det endelig duket for årets fagforbundets Ung-sommerkonferanse i Stavern. For flere av oss var det første gang, og vi gleder oss allerede til neste år!

Irene Einan

▪ Leder Ungdomsutvalget OSA

de frem! Medlemmene er i fokus, uten de har vi ingen fagbevegelse. Og selv om jobben kan være tung, må vi ikke gi oss og feire de seirene vi får.

Christina Beck Jørgensen åpnet konferansen fredag. Hun minnet oss om hvor viktige våre meninger er, og hvor viktig det er at vi står på for å få

Vi var over 200 spente konferansedeltakere under 30 år. For noen var det første gang og noen aller siste gang. Og for noen andre var det en helt

spesiell helg. En som kalte seg Hans Petter (Fpu) gikk rundt og ble kjent med menneskene på en litt annen måte: han ville ikke at lærlingene skulle ha lønn, at alt skulle privatiseres og at økte forskjeller i samfunnet var hans øyenster. Mange fikk gode og lange diskusjoner med Hans Petter i løpet av fredag kveld og lørdagen, på godt og vondt. Da det var duket for kostymefesten, med utkleddningstema Rosenborg (neida, temaet var black and white), hadde Christina Beck Jørgensen en innrømmelse: Hans Petter het egentlig Hallvard, og var innleid for å skape litt blest. Mange fikk dermed trent på fremtidige valgkampsdiskusjoner. Kvelden ble knakende bra, alle ble venner med Hallvard og Trang Fødsel avsluttet det hele med et bang!

Lørdag var det valgfritt forelesning med blant annet forfatteren bak «HOMO, en bok for deg som er, lurer på om du er eller har lyst til å bli homo. Eller for deg som bare lurer på hvordan disse homogreiene funker».

Marius Løken, som overlevde «Halloween-drapet» med 25 knivstikk, fortalte en rørende historie om veien tilbake. Budskapet handlet om at rutiner er avgjørende, nemlig trening, men også sosiale rammer og humor.

Fra venstre: Jamie Gulliksen fra service-avdelingen, Irene Einan, Andreas Fossum Haug, Daniel Slemmen Kylling, Eivind Austjøre og Oliver Dybdal. Tre siste guttene er fra Ryen verksted, og utgjorde en stor andel av tyvene på kostymefesten senere på kvelden.

Foto: Irene Einan

Gruppebilde fra kostymefesten, med tema black and white.

Foto: Irene Einan

Fremover er OSA-ung å se på sommerpatruljen, forbundsuka, Pride-parade og Pride-parken på LOs stand. ER DU MED?!

Norsk Folkehjelp stilte med sitt menneskebibliotek, og her fikk vi høre om risikoen ved å ytre en politisk mening om blant annet Syria og Uganda. Politisk debatt, rebusløp og

volleyballturnering var blant aktivitetene, og jeg tror vi alle fikk minst 10 nye venner på Facebook.

Vi kledde oss i regnbuens farger, og nå er vi veldig klare for Pride 1. juli. Er du?

Foto: Irene Einan

Lindas filosofiske gullkorn

Med Linda Nøkleby Amundsen

Jeg sitter på ei bombe

Jeg synger mye når jeg er på jobb. Ikke alltid like pent, og om jeg blir veldig engasjert, synger jeg heller ikke så stille heller.

En dag da jeg trillet inn på Brugata holdeplass til noen svært diggbare toner fra Jokke og Valentinernes «Jeg sitter på ei bombe». Etter å ha stått rolig et par sekunder kom en oppskjørtet passasjer småjoggende opp til meg. Instinkt vet jeg at dette sjelden betyr noen har en gladnyhet å komme med.

Øøh, du førerdama, prøver han å hviske. Det er tydeligvis noe som plager ham, men der han står og lener seg over meg, høres det mer ut som middelshøy stønning. Ja, kan jeg hjelpe deg, kvitrer jeg tilbake i beste trikkefrøkenstil. Han svarer ikke med en gang, men blir stående å holde ordene inne. Ja, var det noe, spør jeg igjen, og denne gangen uten superlykkeligtrikkeførersnert.

«Jo, assa, det lukter skikkelig vondt i trikken din.» Der han står og tripper, minner meg om en tyster fra en narkofilm fra 70-tallet. Jeg trekker litt på smilebåndet: «Noen ganger lukter det litt vondt i trikken, vet du, mange mennesker og masse rare lukter som blandes.» Jeg føler samtalen er på hell, men så feil kunne jeg ta. Mannen

trekker seg nærmere og senker stemmen: «Jeg tror noen har bæsja inni trikken, assa!» Min respons er nå ene og alene en konsekvens av det mentale bildet av et nedgriset trikkesete og alt det medfører seg. «Hva er det du sier?!» Av naturlige årsaker kommer han nå ikke nærmere, siden han da hadde havnet på fanget mitt: «Du skjønner, jeg tror noen har... Bæsja... Inni trikken.»

Tankene raser i hodet mitt. Skal jeg kalle opp trafikkleder, få et ansvarlig voksenmenneske til å fjerne eventuelle seter eller skal jeg fortsette videre med trikken full av ekskrementer? Tenk om det ligger en bløt liten kladd bak i vogna mi som jeg må ta stilling til?

Klok av skade tenker jeg at det er bedre å sjekke selv før jeg kaller opp trafikkleder. Har tidligere hatt en del ugjennomtenkte oppkall til vår kjære TLS, og selv om det er gøy, er det ikke alltid like kult å være rockestjerna i pauserommet.

Jeg tar med radioen og følger mannen bakover i vogna. Han kan minne litt om en hobbit der han halvveis går, hinker og jogger foran meg. Han snakker lavt og usammenhengende om hvor det lukter og når det begynte. Siden dørene nå

har stått oppe en stund, kan jeg kun kjenne snev av en ulekker odør i det vi ankommer bakre del av vogna. Jeg ser på gulvene og i setene. Tar en kjapp vurdering av de passasjerene som fremdeles sitter der, om de er av typen som kunne latt det stå til. Jeg trekker et lettelsens sukk, og skal til å returnere til førerplassen for å fortsette ferden videre.

Det er da jeg legger merke til henne. Hun er den eneste som ikke følger meg med haukeblikk. Øynene er festet i et eller annet punkt utenfor vinduet, og hun har en ansiktsfarge som mer eller mindre kan sammenlignes med resirkulert toalettpapir. Det er også da jeg innser, at driftstans på grunn av en fjert definitivt ikke er noe jeg vil ta over Tetra-radioen, så jeg tusler tilbake igjen til førerplassen. Jeg antar vår lille gråprinsesse der bak definitivt vil sette pris på at trikken fører henne dit hun skal på kortest mulig tid.

Så vi triller videre med en nå svak odør av ekskrement i bakredel av trikken, mens skjærende falske toner igjen er å høre fra førerplassen. Jeg ler litt av våre behjelpelige passasjerer. Selv om intensjonene er gode hender det en sjelden gang at det bare blir feil.

LO favør
TRYGGHET I PRIVATLIVET

Available on the iPhone
App Store

ANDROID APP ON
Google play

Har du appene til LO-Favør? Last ned gratis i App Store eller Google Play.

Østkanten Bluesklubb

Vi er kollektivt medlem av Østkanten Bluesklubb. Møt opp på konserter og arrangementer til medlemspris. Konserter (stort sett) på Herr Nilsen.

www.ostkantenbluesklubb.no

5 på brakka

Redaksjonen har stilt 3 spørsmål til 5 personer rundt omkring i Sporveien.

Her har du deres svar på følgende spørsmål:

- 1. Hva skal du gjøre i sommerferien?**
- 2. Skal du bruke stemmeretten din ved Stortingsvalget?**
- 3. Har du sett OSAs nye nettsider, og hva syns du om dem?**

5656 - Erling Dokken

1. Da skal jeg til Kreta for 15 år på rad, på samme sted og samme rom. Med unntak av ett år. Så skal jeg en tur til paradiset i tillegg til det. (Liverpool). Så skal jeg være hjemme i august så alle kollegaene mine kan få fri.

2. Ja, forplikta til det. Jeg stemmer alltid på Stortingsvalget.

3. Må gå igjennom sidene litt nærmere for å ha en mening om det. Men jeg støtter initiativet med nye nettsider.

182 - Tore Elton

1. Jeg skal på familieturne på fjellet og til Sørlandet i sommer. Også skal vi ha litt Oslo ferie, siden jeg syntes Oslo er utrolig deilig på sommeren.

2. Jeg har alltid brukt stemmeretten min, så det skal jeg i år også.

3. Ser fresh ut.

1724 - Abdella Elhafedi

1. Skal gå på kurs. Har akkurat startet som aspirant.

2. Ja, det er viktig.

3. Nei, har ikke hørt om OSA ennå.

7821 - Julian Vilendius Cherkawi

1. I sommerferien skal jeg jobbe, kose meg med noen kalde på verandaen og rett og slappe av hjemme med deilig norsk regnvær.

2. Det skal jeg. Det er viktig å bruke stemmen, og vi må jobbe for å bli kvitt midlertidige stillinger, og ikke minst få en bedre regjering på plass.

3. Det har jeg. Vi fikk en sniktitt på forrige tillitsvalgtseminar, og siden er en klar forbedring sammenlignet med den forrige.

419 - Andreas Mauritzen

1. Da skal jeg jobbe. Stort sett med trikkeprosjektet.

2. Ja.

3. Hakke sett på dem, men gleder meg til å se dem nå.

Støtt Fagforbundets barneby i Angola!

SOS-barnebyer er en internasjonal humanitær organisasjon som arbeider for å gi barn et trygt hjem. SOS-barnebyer støtter familier slik at de kan skape et godt oppvekstmiljø for barna sine, og gir barn som trenger en ny familie, et nytt hjem i en SOS-barneby.

SOS-barnebyer sørger for utdanning og helsetilbud, enten gjennom egne programmer eller i samarbeid med ansvarsfulle partnere. Målet er at barna skal bli selvstendige voksne og en ressurs for samfunnet sitt.

SOS-barnebyer har over 60 års erfaring innen barneomsorg og arbeider uavhengig av nasjonalitet, kultur og religion. SOS-barnebyer har i dag 508 SOS-barnebyer og totalt over 2000 programmer i 132 land over hele verden. 76 000 barn og unge har sitt hjem i en

barneby eller et ungdomshus, og 155 000 barn, unge og voksne går i SOS-barnehager, skoler og yrkesopplærings-sentre. Over 300 000 barn og voksne får hjelp gjennom SOS-barnebyers familieprogram.

Fagforbundets barneby er ferdigstilt og ble åpnet høsten 2010.

Fagforbundets barneby vil gi 120 barn et trygt hjem og en god oppvekst. I tillegg støtter SOS-barnebyer flere hundre barn og deres familier i lokalsamfunnet gjennom familieprogram, skole og barnehage.

Fullt utbygd skal familieprogrammet gi tilbud til 1200 personer. Målet er å gi hjelp til selvhjelp slik at familiene etter hvert kan greie seg selv.

Fylkene, OSA og administrasjonen har

✂ Klipp ut og lever til fagforeningsleder

Telefon:

Verver:

Avtale Giro

0 0 0 0 0 0 0 _ _ _ _ _ 3 4 0 0 _

1602 44 17313
Mottakers kontonummer

☒ Ja, jeg vil støtte Fagforbundets barneby med kroner:

☐ 50,- pr. md. via avtalegiro

☐ 100,- pr. md. via avtalegiro

☐ 200,- pr. md. via avtalegiro

☐

Konto som skal belastes:

Fødselsnummer. Må fylles ut for å få skattefradrag.

☐ Jeg ønsker ikke å motta varsel i forkant av betaling

SOS BARNEBYER
Et trygt hjem for alle barn

Valgfritt beløp over 200 kroner.

BRUK BLOKKBOKSTAVER. Kupongen fylles ut og leveres til fagforeningsleder som videresender til fylkesleder.

Fornavn:

Etternavn:

Adresse:

Fagforening avd.: i fylke:

Postnummer:

Poststed:

Telefon:

E-post:

E-post må oppgis hvis du ønsker nyhetsbrev fra barnebyen.

Sted/Dato:

Underskrift:

SOS-barnebyer, Postboks 733 Sentrum, 0105 Oslo

For denne avtalen gjelder de alminnelige vilkår for AvtaleGiro.

714007

SPORVEISHUSET

En historie fra sporveishuset

Jeg kom våren 2004, jeg var syv år gammel. Det var dagtid og mange barn sto ute for å møte meg. Huset hvor jeg skulle bo, var dekorert med ballonger. Da møtte jeg også moren min for første gang, og de andre barna som bodde der. De viste meg huset og det nye rommet mitt. Mamma ga meg en gave - en plysjkanin, som nå hviler på pulten min.

- Natasja 17 år i dag, går på college om designing i Russland.

Sporveishuset:

Sporveishuset ble åpnet 2004 av prinsesse Martha Louise. Arbeidet med huset har siden 2000 blitt finansiert av sporveiskonsernet som tar på seg ansvar for å drifte stedet. I dag bor det 7 barn i huset og totalt 52 barn i barnebyen.

SOS-Barnebyer

SOS-Barnebyer er en internasjonal humanitær organisasjon som bidrar til at barn kan få bo i et trygt hjem. Hele 90 % av all inntekten SOS-Barnebyer får, når frem til barna. I tillegg til et trygt hjem, får barna muligheten på utdanning og helsetilbud. SOS-Barnebyer støtter også familier slik at de kan ta vare på barna sine og gi en god oppvekst.

SOS-Barnebyer arbeider uavhengig nasjonalitet, religion og kultur. De arbeider gjennom programmer eller i samarbeid med andre aktuelle partnere. Deres mål er at barna skal bli voksne med egen inntekt og utdanning slik at de kan bli selvstendige samtidig som de utgjør noe for samfunnet.

JA TAKK! Jeg vil gjerne støtte Sporveishuset med kroner:

☐	50,- kroner pr. mnd
☐	100,- kroner pr. mnd
☐	200,- kroner pr. mnd
☐	

Valgfritt beløp over 200,- kroner

LNR:.....Navn:.....

Adresse:.....Poststed:.....

Telefon:.....E-post:.....

Sted/Dato:.....Underskrift:.....

Lappen sendes til OSA, 2.etg på Tøyen